

lavere beskattede vælge for sig. Det anser jeg for at være en meget uheldig Bestemmelse for Landkredsens Vedkommende, og jeg kan ogsaa deri slutte mig til, hvad vi nys hørte udtalt, at det er i Virkeligheden at henvide de lavere beskattede til særlig at varetage de lavere beskattedes Interesser, naar man udelukker dem fra at være med i det fælles Valg.

Det andet af Flertallets Ændringsforslag vedrørende Sogneraadvalg, som jeg ikke kan slutte mig til, er det, der vil indføre Forholdstalsvalg i begge disse Klasser. Det anser jeg for at være ret uheldigt. Jeg kan fuldt ud erkende Rigtigheden af og Nyttens ved at indføre Forholdstalsvalg ved Valg af store ensartede Masser, saaledes som Flertalsforslaget gaar ud paa for Københavns Vedkommende; der anser jeg det for at være fuldstændig rigtigt, at der finder Forholdstalsvalg Sted, for at ikke Repræsentationen skal blive alt for ensidig gennem et blot Flertalsvalg. Men ganske anderledes forholder det sig efter min Mening, hvor man vil indføre Forholdstalsvalg i en lille begrænset Gruppe af Vælgere — i øvrigt ogsaa, selv om den er noget større som de lavere beskattede Vælgere paa Landet —, men særlig for de højere beskattedes Vedkommende paa Landet. Hvad vil det egentlig sige, at man vil indføre Forholdstalsvalg for et Antal af Vælgere, der jo kan variere efter Kommunernes Størrelse fra 30 til 60 — omtrent saadan er Forholdet —. Hvad Mening er der deri? Hvorfor skulde man der indføre Forholdstalsvalg? Jeg forstaaer det ikke. Den Beskyttelse og berettigede Beskyttelse, som de højere beskattede kunne gøre Fordring paa, have de jo allerede gennem det særlige Valg af den ene, den større Halvdel af Sogneraadet. Altsaa af Hensyn til Beskyttelse for disse Interesser er der ingen som helst Grund til at indføre Forholdstalsvalg. Og Følgen af at indføre Forholdstalsvalg her kunde jo grumme let blive den, at den sikre Beskyttelse, som de, der i Virkeligheden bære Kommunen i økonomisk Henseende, have ved fra 1854 at have været Vælgere til den større Halvdel af Sogneraadet — den sikre Beskyttelse kan meget let gaa tabt, naar man indfører Forholdstalsvalg i denne Gruppe, thi saa hører der ikke mere til, end at en lille Kvota af disse Vælgere af en eller anden Grund slutter sig sammen og træder udenfor Bundtet og derved forvandler Mindretallet til et Flertal. Vi have jo haft Lejlighed til at se flere Gange, hvor let det kan

ske, at en mindre Del udsondrer sig fra dem, de ellers have Interesser sammen med, og derved kaste Flertalsmagten over paa andre. Mit Forslag gaar altsaa ikke blot ud paa, at det skulde blive ved det gamle med Hensyn til Amtsraadsvalgene, men at det ogsaa skulde blive ved det gamle med Hensyn til Sogneraadvalgene, og det — det maa jeg gentage — særlig af den Grund, at jeg anser det for uheldigt at dele Sogneraadsvælgerne i to Grupper, der vælge hver for sig, i Stedet for som nu, at de vælge alle under et, medens jo saa de højstbeskattede danne en Vælgerklasse for sig, vælge Repræsentanter for sig ligesom til Amtsraadene, til Beskyttelse af deres Interesser. Det er det ene, og det andet, jeg, som sagt, anser for at være saa saare uheldigt ved Sogneraadvalg, er, at hver af de to Klasser skal vælge efter Forholdstalsvalg i Stedet for efter Flertalsvalg.

C. C. Andersen: Da der paa dette sene Tidspunkt vel neppe er Grund til at tro, at en fortsat Forhandling om denne Sag vil føre til positive Resultater i indværende Rigsdagssamling, skal jeg indskænke mig til at gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger til den Udvalgsbetænkning og de Ændringsforslag, som her foreligger.

Flertallet udtaler i Betænkningen en meget stærk Tvivl om, hvorvidt der hos Befolkningen næres Ønske om at faa indført den almindelige Valgret, altsaa erstattet den nugældende Valgret med en Valgordning i Overensstemmelse med det foreliggende Lovforslag. Jeg tror ikke, at der er nogen Grund for det ærede Flertal til at nære denne Tvivl; jeg føler mig overbevist om, at hvis det ærede Flertal vilde kunne foranstalte en Afstemning ude blandt Befolkningen om dette Spørgsmaal, vilde Flertallet ikke alene erfare, at der næres et levende Ønske om at faa en Udvidelse af Valgretten, men det vilde ogsaa erfare, at der er et stærkt Krav til Stede der om at faa denne Reform indført, et Krav, som stadig vil trænge sig frem, indtil det endelig til sidst bliver opfyldt.

De Ændringsforslag, som det ærede Flertal stiller, forekomme mig at føre Lovforslaget tilbage til en Skikkelse, som indeholder en Ordning, der sikkert er et Tilbageskridt mod den Ordning, der nu gælder. Der er et Punkt, hvor man maaske kan sige, at Ændringsforslagene indeholde et Fremskridt fremfor den nu-